

AFGØRELSE
(Varmeforsyning)

energi
KLAGENÆVNET

Frederiksborggade 15
1360 København K

Tlf 33 95 57 85

Fax 33 95 57 99

www.ekn.dk

ekn@ekn.dk

KLAGE FRA Grundejerne under grundejerlauget Sønderby over
AFGØRELSE FRA Energitilsynet af 31. marts 2003
OM Afslag på etablering af direkte kundeforhold

22. september 2004

J.nr.: 21-138

Eksp.nr.: 16751

BSO

NÆVNETS Nævnsformand, professor, cand. jur. Christen Boye Jacob-
SAMMEN- sen
SÆTNING Næstformand, professor, cand.polit., Chr. Hjort-Andersen
I SAGEN Professor, dr.jur. Jens Fejø
Direktør, cand. polyt. H.C. Mortensen
Direktør, cand. oecon. Niels Jørgen Ravn Sørensen

Sagen er indbragt for Energiklagenævnet ved brev af 15. april 2003 fra advokat Eigil Worm, advokatfirmaet Westergaard & Alstrøm, København, på vegne af de enkelte medlemmer af grundejerlauget Sønderby. Der klages over Energitilsynets afgørelse af 31. marts 2003, hvorved tilsynet bl.a. fandt, at det ikke efter varmforsyningsloven kunne anses for urimeligt, at Høje Taastrup Fjernvarme havde nægtet at etablere et direkte kundeforhold mellem medlemmerne af grundejerlauget og fjernvarmeværket.

Klagen har været forelagt Energitilsynet og Høje Taastrup Fjernvarme, v/ advokat Troels Andersen, advokatfirmaet Gorrissen Federspiel Kierkegaard, København.

Den påklagede afgørelse

Fra Energitilsynets afgørelse af 31. marts 2003 citeres:

”[.....]

Energitilsynet vedtog, jf. § 2, stk. 3, i bekendtgørelse nr. 163 af 26. februar om Energitilsynets opgaver, at meddele Grundejerlauget Sønderby og Høje Taastrup fjernvarme a.m.b.a.:

At det ikke kan anses for urimeligt, jf. varmforsyningslovens § 21, stk. 4, at Høje Taastrup Fjernvarme har nægtet at etablere et direkte kundeforhold mellem medlemmerne af Grundejerforeningen Sønderby og varmeværket under henvisning til, at der ikke er

opsat individuelle varmevekslere hos de enkelte forbrugere, da levering til grundejerlaugets medlemmer af hensyn til ledningsnettet i området skal ske gennem en central varmeveksler og

At det ikke kan betragtes som urimeligt, jf. varmforsyningslovens § 20, stk. 4, at Høje Taastrup Fjernvarme som betingelse for overtagelse af Grundejerforeningen Sønderbys ledningsnet stiller krav om, at ledningsnettet skal ændres til samme standard som fjernvarmeværkets øvrige ledningsnet.

Da formålet med varmforsyningslovens § 20, stk. 6, er at der i videst muligt omfang skal etableres direkte kundeforhold, skal Energitilsynet opfordre Høje Taastrup Fjernvarmeværk og Grundejerlauget Sønderby til gennem forhandling at finde frem til, hvorledes der kan etableres et direkte kundeforhold mellem Høje Taastrup Fjernvarmeværk og Grundejerlauget Sønderbys medlemmer.

[.....]”

Med afgørelsen følger et notat af 31. marts 2003 med bl.a. en begrundelse for afgørelsen. Fra Energitilsynets notat citeres:

”[.....]

Sagsfremstilling

[.....]

17. [.....]

Det fremgår af sagen, at de enkelte grundejere i Grundejerlauget Sønderby (efter det oplyste ca. [75] forbrugere) har selvstændige stik med selvstændige målere, og at det er muligt at afbryde varmeleverancen til den enkelte ejendom.

18. For øjeblikket leveres varmt vand til grundejerforeningens medlemmer fra Høje Taastrup Fjernvarme til Sønderby Varmelaugs varmecentral, hvor der er varmevekslere. Sønderby Varmelaug leverer tillige varme til et antal andelsboligforeninger og beboelsesejendomme. Sønderby Varmelaug er en underafdeling af Grundejerforeningen Torstrup, der er en fælles grundejerforening for grundejerforeningerne i området. Der er i varmecentralen en separat varmeveksler for Grundejerlauget Sønderby.

19. Såfremt medlemmerne af Grundejerlauget Sønderby opnår et direkte kundeforhold til Høje Taastrup Fjernvarme vil grundejerlauget udtræde af varmelauget, hvilket varmelauget er indforstået med, og overtage de installationer, der vedrører grundejerlauget.

20. Efter det oplyste i sagen, er der således ikke problemer forbundet med, at Grundejerlauget Sønderby ønsker at udtræde af

22. september 2004

J.nr.: 21-138

Eksp.nr.: 16751

BSO

Side 2 af 20

varmelaug. Dette forhold er i øvrigt uden betydning for spørgsmålet om et direkte kundeforhold til Høje Taastrup Varmeværk.

21. Grundejerlauget er for øjeblikket tilsluttet Høje Taastrup Fjernvarmeverk med en såkaldt "storkunderabat" på abonnementsafgiften. Det er grundejerlavets opfattelse, at denne besparelse modsvares af udgifterne til administration af opkrævninger af betaling for varme hos de enkelte forbrugere, således at forbrugere ikke vil komme til at betale mere, selv om rabatten bortfalder ved etablering af et direkte kundeforhold.

22. Der vil i varmecentralen før Grundejerlauget Sønderbys varmeveksler blive opsat en afregningsmåler, der alene måler den varme, der leveres til Grundejerlauget Sønderbys medlemmer. Grundejerlauget Sønderbys medlemmer ønske er at opnå et direkte kundeforhold, hvor leveringsgrænsen går ved den måler der sidder i den enkelte beboelse, subsidiært at leveringsgrænsen går ved varmeveksleren i varmecentralen.

23. Grundejerlauget Sønderby ønsker primært at overdrage ledningsnettet til Høje Taastrup Fjernvarme, men såfremt fjernvarmeverket ikke ønsker at overtage ledningsnettet vil grundejerforeningen fortsat forestå drift, vedligeholdelse og fornyelse af distributionsledninger i grundejerlaugets område.

24. Medlemmerne af Grundejerlauget Sønderby vil efter etablering af et direkte kundeforhold være indforstået med at betale efter samme tarif som andre parcelhuse. Såfremt grundejerlauget fortsat skal forestå drift, vedligeholdelse og fornyelse af ledningsnettet i modsætning til, hvad der er tilfældet i andre parcelhusområder, finder grundejerlauget, at der i varmeprisen over for laugets medlemmer skal ske et fradrag i tariffen af det beløb, hvormed vedligeholdelse indgår i tarifieringen i den øvrige del af Høje Taastrup Fjernvarmes leveringsområde.

25. Høje Taastrup Fjernvarmes leveringspunkt til forbrugere i Grundejerlauget Sønderby vil således være afregningsmålerne hos de enkelte forbrugere subsidiært måleren i varmecentralen, men afregningspunkterne i begge tilfælde vil være den enkelte forbrugers måler.

[.....]

Parternes anbringender

27. Advokat Eigil Worm fremfører, at betingelserne i varmforsyningslovens § 20, stk. 6, er opfyldt, således at medlemmerne af Grundejerlauget Sønderby har krav på at få et direkte kundeforhold til Høje Taastrup Fjernvarme. Under de nuværende forhold er der tale om, at Grundejerlauget Sønderby hæfter for varmeleverancen og skal opkræve denne individuelt hos de enkelte

22. september 2004

J.nr.: 21-138

Eksp.nr.: 16751

BSO

Side 3 af 20

grundejere, således at disse i realiteten har en fælles, indirekte hæftelse og grundejerforeningen et stort administrativt arbejde.

28. Høje Taastrup Fjernvarme begrundet sit afslag på direkte kundeforhold med tekniske forhold. Fjernvarmeværket fremfører, at værket ikke har haft indflydelse på beslutningen om levering af varme til Grundejerlauget Sønderby. Værket oplyser endvidere, at hvis værket havde haft indflydelse på forholdene ville fremløbs-temperaturer og tryk have været højere, materialevalget af ledningsnettet et andet, og hver ejendom ville være forsynet med en selvstændig varmeveksler.

29. Fjernvarmeværket henviser til at leveringspunktet fortsat skal være varmeveksleren i varmecentralen. Værket har svært ved at se, hvordan der skulle kunne ske direkte afregning fra Høje Taastrup Fjernvarme til den enkelte forbruger, når leveringspunktet fortsat er afregningsmåleren ved varmeveksleren i varmecentralen.

30. Varmeværket henviser i øvrigt til, at værkets tekniske bestemmelser kræver, at der er installeret en varmeveksler i hver ejendom.

31. Varmeværket finder derfor, at direkte tilslutning må afvises med den begrundelse, at det ikke er teknisk muligt.

32. Advokat Troels Andersen fremhæver, at Grundejerlauget Sønderby ikke er kunde hos Høje Taastrup Fjernvarme men hos Sønderby Varmelaug. Det er således varmelauget der fakturerer regninger til Grundejerlauget og ikke Høje Taastrup Fjernvarmeværk.

33. Advokaten henviser til, at det fremgår af bemærkningerne til varmforsyningslovens § 20, stk. 6, at, ved udtrykket "teknisk gennemførligt" forstås, at der til den enkelte boligenhed forefindes et selvstændigt stik samt en selvstændig varme/naturgasmåler, der ejes af varmeværket/naturgasselskabet. I det foreliggende tilfælde er denne betingelse ikke opfyldt, idet ledningsnet, stikledninger og målere ejes af grundejerlauget og ikke af Høje Taastrup Fjernvarmeværk.

34. Advokat Worm anfører, at disse tekniske forhold kan have betydning for et direkte leveringsforhold, men ikke for et direkte kundeforhold. Advokaten henholder sig til at der er opsat en måler hos de enkelte forbrugere, og at disse kan overtages af varmeværket. De tekniske forskelle mellem ledningsnettet i Grundejerforeningen Sønderbys område er uden betydning for Høje Taastrup Fjernvarmes leverance, idet Grundejerforeningen Sønderby vil stå for drift og vedligeholdelse af varmeveksleren og ledningsnettet. Grundejerlauget ser gerne, at Høje Taastrup Fjernvarme forestår drift og vedligeholdelse af nettet, men såfremt varmevær-

22. september 2004

J.nr.: 21-138

Eksp.nr.: 16751

BSO

Side 4 af 20

ket af tekniske grunde ikke ønsker dette vil grundejerlauget fortsat stå for driften og vedligeholdelsen.

[.....]

Begrundelse

36. I henhold til varmforsyningslovens § 20, stk. 6, skal betaling efter målt forbrug for varmt vand, damp eller gas ske i et direkte kundeforhold mellem forbrugere og det kollektive forsyningsanlæg hvor dette er teknisk muligt.

37. Advokat Troels Andersen henviser til, at det fremgår af bemærkningerne til § 20, stk. 6, i varmforsyningsloven, at "hvor det er teknisk muligt, dvs. hvor der er installeret et selvstændigt stik med selvstændig måler til boligenheden".

38. Det fremgår af det i sagen oplyste, at der er etableret særskilt stik og særskilt måler hos de enkelte forbrugere i Grundejerlauget Sønderbys forsyningsområde. For øjeblikket sker individuel måling og individuel afregning overfor de enkelte forbrugere. Afregningen sker til Grundejerlauget, der er kunde hos Varmelauget, som er direkte kunde hos Høje Taastrup Fjernvarmeværk. Målerne i Grundejerlauget Sønderbys område ejes for øjeblikket af grundejerlauget, men det er oplyst, at grundejerlauget vil overlade ejendomsretten til målerne til varmeværket i forbindelse med etableringen af et direkte kundeforhold.

39. Det der adskiller forbrugerne i Grundejerlauget Sønderbys område fra de øvrige forbrugere under Høje Taastrup Fjernvarme er således ikke, at der ikke er et individuelt stik og ikke sker en individuel måling, men at leveringen til området sker gennem en varmeveksler (boiler-unit). Dette er som anført begrundet i, at rørtypen i ledningsnettet i området er anderledes end i Høje Taastrup Fjernvarmes øvrige ledningsnet.

40. Efter det oplyste vil fjernvarmenettet i Grundejerlauget Sønderbys område ikke uden en renovering kunne tilsluttes Høje Taastrup Fjernvarmes øvrige ledningsnet, idet ledningsnettet i området er af en billigere type, som ikke vil kunne tåle det tryk, der er i Høje Taastrup Fjernvarmes øvrige ledningsnet.

41. Høje Taastrup Fjernvarmes ledningsnet er et såkaldt indirekte system, det vil sige, at fjernvarmevandet ikke cirkulerer i radiatorerne i de enkelte beboelser, men opvarmer vand til brug for opvarmning og varmt brugsvand i individuelle varmevekslere i hver enkelt beboelse. Det indirekte system er indført for, at begrænse skaderne på beboelser og inventar i tilfælde af en eventuel lækage på fjernvarmenettet. Da fjernvarmevandet er under tryk vil skader, der forårsages af lækager i et såkaldt direkte system, hvor

22. september 2004

J.nr.: 21-138

Eksp.nr.: 16751

BSO

Side 5 af 20

fjernvarmevandet cirkulerer hos de enkelte forbrugere kunne være betydelige.

[.....]

44. Høje Taastrup Fjernvarme er villig til at flytte leveringsgrænsen fra den eksisterende boiler-unit til en varmeveksler hos de enkelte forbrugere, dette vil imidlertid kræve en omfattende renovering af ledningsnettet i Grundejerlauget Sønderbys område.

45. Efter sekretariatets opfattelse må lovens bestemmelse om, at tilslutning skal ske, hvor det er teknisk muligt fortolkes således, at direkte tilslutning skal ske i tilfælde, hvor forbrugeren ligger på det ledningsnet, der ejes af fjernvarmeværket, og hvor der kan etableres en individuel måler, således at afbrydelse kan ske uden, at andre forbrugere berøres.

46. I det foreliggende tilfælde ejes ledningsnettet i grundejerlavets område ikke af fjernvarmeværket, og en eventuel overtagelse og sammenkobling med fjernvarmeværkets øvrige net vil kræve en omfattende renovering af grundejerlaugets net.

47. Det kan ikke anses for urimeligt, at fjernvarmeværket som en betingelse for at fjernvarmeværket kan udregne en objektiv rimelig pris for samtlige forbrugere, stiller betingelse om, at netgrundlaget i forsyningsområdet er ens, så fjernvarmeværket har mulighed for at styre leverancen af fjernvarmevandet på den teknisk enkleste, og for forbrugerne billigste måde. Hertil kommer de administrative og styringsmæssige komplikationer som vil blive forårsaget af, at varmeværket i nogle områder alene leverer varmt fjernvarmevand, mens værket i andre geografisk ikke forbundne områder leverer varmt brugsvand og skal sørge for at varmetabet på dette varme brugsvand fordeles på en objektiv rimelig måde.

48. I varmforsyningslovens § 20, stk. 5, 1. punktum åbnes mulighed for, at kollektive varmforsyningsanlæg kan fastsætte forskellige priser til enkelte forbrugere, grupper af forbrugere og geografiske områder.

49. Efter det oplyste er der i Høje Taastrup Fjernvarmeværks leveringsområde et meget stort antal grundejerforeninger hvis forbrugere forsynes via centrale varmevekslere som følge af, at ledningsnettene i disse er af en type, der ikke tåler det tryk, der er i Høje Taastrup Fjernvarmes øvrige ledningsnet.

50. Hvis forbrugerne i disse forbrugsområder med ledningsnet, der teknisk afviger fra hovednettet tilsluttes på særlige vilkår vil fjernvarmeværket i stigende omfang skulle foretage en differentiering af priser og eventuelt andre leveringsvilkår til forskellige typer af forbrugere, hvilket vil vanskeliggøre en udregning af en objektiv rimelig pris og fastsættelse af et enkelt og for forbrugerne overskueligt takstsystem. I det omfang disse net overtages af

22. september 2004

J.nr.: 21-138

Eksp.nr.: 16751

BSO

Side 6 af 20

fjernvarmeværket vil det faktum, at reparation af fjernvarmenettet skal ske med flere forskellige rørtyper og overholdelse af forskellige tekniske krav endvidere vanskeliggøre varmeværkets administration af sin vedligeholdelsesforpligtelse.

51. I det omfang disse "særlige" ledningsnet ikke overtages af fjernvarmeværket, men fortsat ejes og vedligeholdes af de enkelte grundejerforeninger, vil varmeværket på den anden side ikke have mulighed for at styre vedligeholdelsesstandarder på disse net, hvilket vil besværliggøre overholdelsen af varmeværkets forpligtelse til at holde nettet i funktionsdygtig og sikkerhedsmæssig forsvarlig stand. Hertil kommer de vanskeligheder, der kan opstå ved, at fjernvarmeværket skal blande sig i en anden økonomisk enheds dispositioner over sin ejendom, f.eks. i forbindelse med en større omlægning eller renovering af ledningsnettet.

52. Grundejerlauget Sønderby er efter det oplyste villige til (eventuelt imod kompensation) at overlade målerne i grundejerlavets område til Høje Taastrup Fjernvarme. Det fremgår af det oplyste, at disse målere er af en anden type end de målere, der i øvrigt anvendes i Høje Taastrup Fjernvarmes område.

53. Det forekommer u hensigtsmæssigt, såfremt Høje Taastrup Fjernvarme gennem overtagelse af disse målere skulle anvende to typer målere, og ved eventuel tilslutning af et større antal grundejerlaugs kunder, et større og større antal forskellige målere. Dette vil vanskeliggøre en hensigtsmæssig og billig administration og et gennemskueligt takstsystem, som må være i samtlige forbrugeres interesse.

54. Efter det oplyste er Høje Taastrup Fjernvarmeværk villig til at flytte leveringsgrænsen til de individuelle varmevekslere hos de enkelte forbrugere under Grundejerlauget Sønderby og overtage grundejerlaugets ledningsnet, såfremt ledningsnettet renoveres, således at det opfylder de krav, der stilles til Høje Taastrup Fjernvarmes øvrige ledningsnet. ”

22. september 2004

J.nr.: 21-138

Eksp.nr.: 16751

BSO

Side 7 af 20

Klagen

I klagen af 15. april 2003 til Energiklagenævnet som uddybet ved brev af 3. juni 2003 gjorde advokat Eigil Worm gældende, at Energitilsynets afgørelse er i strid med varmforsyningslovens § 20, stk. 6, idet de enkelte medlemmer af grundejerlauget Sønderby har et lovkrav på direkte kundeforhold i forhold til Høje Taastrup Fjernvarmeværk.

Afregningen for det direkte kundeforhold skal efter advokatens opfattelse ske ud fra målerne i de enkelte ejendomme, subsidiært med fordeling af den varmemængde, der måles på måleren ved varmeveksleren i varmecentralen.

Advokaten gør gældende at et direkte kundeforhold er teknisk muligt således som dette er fastlagt i lovens forarbejder. Advokaten henviser til at de tekniske krav i bestemmelsen kun er, at der skal være en stikledning til hver ejendom, hvor man kan afbryde, og at der skal være en individuel måler ved hver ejendom. Advokaten finder disse krav opfyldt og at tilsynet er enig heri, jf. afgørelsens pkt. 38. Advokaten mener ikke, at der kan stilles krav om individuelle varmevekslere eller andre forhold.

Advokaten bemærker, at sagen ikke drejer sig om en "direkte tilslutning" som nævnt i tilsynets afgørelse, men om et direkte kundeforhold, jf. også § 20, stk. 6. Et direkte kundeforhold kræver ikke opfyldelse af alle leveringsbetingelser. Et direkte kundeforhold vedrører den direkte afregning, og det er misvisende, når Energitilsynet i afgørelsens pkt. 41 taler om "direkte tilslutning". Afgørende er, om der kan ske direkte afregning med forsyningsselskabet. Advokaten fremhæver i den forbindelse, at varmen kommer frem til de enkelte huskere i grundejerlauget med fra fjernvarmeværket som varmekilde.

Advokat Eigil Worm er af den opfattelse, at tilsynets afgørelse indeholder en række urigtige faktiske oplysninger. For så vidt angår disse bemærker advokaten,

at der ikke som anført i tilsynets afgørelse er tale om, at der fra varmecentralen leveres både varmt brugsvand og opvarmingsvand til de enkelte huse. Som i fjernvarmeværkets områder opvarmes det varme brugsvand i den enkelte bolig på normal vis, og de komplikationer som tilsynet forestiller sig i afgørelsens pkt. 47 foreligger ikke,

at med hensyn til det forhold, at der ikke er en varmeveksler i hver enkelt bolig i grundejerlaugets område, er fjernvarmeværkets øvrige system beskyttet mod lækager mv. til ejendommene i grundejerlaugets område af grundejerlaugets fælles varmeveksler. Der er således ikke tale om at grundejerne i grundejerlaugets område har et direkte system, men netop, at de ligger efter en varmeveksler,

at mange parcelhuse i trykområde 2, som fjernvarmeværket leverer til, ikke har egen varmeveksler, idet fjernvarmeværkets krav kun gælder for nye ejendomme. Alle sammenlignelige ejendomme har således ikke egen varmeveksler,

at Høje Taastrup Fjernvarmes ledninger i parcelhusområdet, dvs. trykområde 2, anvender de samme krav til tryk og temperatur som der gælder for grundejerlaugets distributionsledninger i trykområde 1. Energitilsynets afgørelse i pkt. 49 er derfor misvisende,

22. september 2004

J.nr.: 21-138

Eksp.nr.: 16751

BSO

Side 8 af 20

at Høje Taastrup Fjernvarmeværk har mange forskellige ledningstyper, og har ledninger af samme type som de, der ligger i grundejerlaugets område. I grundejerlaugets område er de overordnede ledninger stålrør, mens det øvrige ledningsnet er pexrør. Rørene, der ikke er af "discount"-kvalitet, opfylder de krav der normalt stilles i parcelhuskvarterer, herunder i fjernvarmeværkets eget trykområde 2, men ikke de større krav, som fjernvarmeværket stiller i områder med store boligkomplekser. Grundejerlaugets ledninger vil kunne fungere ved tilkobling på Høje Taastrup Fjernvarmes parcelhusområdets distributionsnet (trykområde 2), som ligger umiddelbart øst for varmelaugets område,

at det er urigtigt når tilsynet anfører, at der i almindelighed kun benyttes en type målere i fjernvarmeværkets område, idet der, jf. værkets egen hjemmeside, anvendes en række forskellige varmemålere. Målerne i grundejerlaugets område opfylder de almindelige godkendelseskrav, ligesom der i varmecentralen findes en måler for det forbrug, som grundejerlauget har som helhed.

22. september 2004

J.nr.: 21-138

Eksp.nr.: 16751

BSO

Side 9 af 20

Advokaten anfægter endvidere tilsynets opfattelse, hvorefter at der kun er krav på direkte tilslutning, hvor forbrugeren ligger på det ledningsnet, der ejes af fjernvarmeværket. Advokaten henviser til, at sigtet med lovbestemmelsen er, at give bl.a. andelshavere samme mulighed for direkte afregning med forsyningsselskabet, som gælder for individuelt tilsluttede ejere, og at situationen i f.eks. andelsboligforeninger ofte er sådan, at de ledninger, der ligger internt på andelsboligforeningens ejendom, ikke tilhører forsyningsselskabet.

Advokaten finder, at klagernes situation svarer til, hvad der har været lovgivers intention at løse. Det væsentlige for lovgiver var, at det kun er den, der forbruger energien, der skulle hæfte for dette forbrug. Grundejerlauget hæfter i den foreliggende situation for den enkelte grundejers forbrug. Grundejerne har en væsentlig interesse i at undgå denne fælles hæftelse via grundejerlauget, og i, at undgå den fælles administration, som er særdeles belastende for et lille grundejerlaug på 75 huse.

Advokat Eigil Worm henviser i sin klage til, at varmemforsyningslovens § 20, stk. 6, giver et retligt krav på direkte kundeforhold, og at der derfor ikke som sket i tilsynets afgørelse skal foretages en rimelighedsbedømmelse efter varmemforsyningslovens § 21, stk. 4. De af tilsynet opstillede krav i medfør af § 21, stk. 4, gør § 20, stk. 6, illusorisk, og må betegnes som urimelige.

Med hensyn til kravet om varmeveksler i hver boligenhed henvises bl.a. til, at der pga. den fælles varmeveksler i varmecentralen ikke er noget beskyttelsesbehov for fjernvarmeværket, og at en varmeveksler er uden betydning i forhold til et direkte kundeforhold, dvs. direkte afregning.

Advokaten finder videre også at kravet om en ændring af ledningsnettet er urimeligt efter § 21, stk. 4, med henvisning til, at det ikke er teknisk nødvendigt at ændre ledningsnettet for at få et direkte kundeforhold. Allerede i dag kommer varmen til grundejerne fra fjernvarmeværket. Videre henvises til, at der er tilsvarende ledningsnet i fjernvarmeværkets parcelhusområde (trykområde 2), og at fjernvarmeværket i dette område driver varmevekslere med samme virkning og formål som grundejerlaugets varmeveksler.

Advokat Eigil Worm kommenterer også i sin klage Energitilsynets øvrige synspunkter. Advokaten finder ikke, at synspunktet om en differentiering af priser fra fjernvarmeværkets side kan føre til en afvisning af et direkte kundeforhold. Sådanne forhold og krav må fjernvarmeværket som et forsyningselskab efterleve. I øvrigt er en differentiering ikke nødvendig, idet forholdene er det samme i trykområde 2. Advokaten finder det heller ikke vanskeligt at holde ledningsnettet i funktionsdygtig og sikkerhedsmæssig forsvarlig stand, når ledningsnettet svarer til forholdene i fjernvarmeværkets trykområde 2.

Under de afsluttende bemærkninger i sin uddybende klage af 3. juni 2003 oplyser advokat Eigil Worm, at grundejerlauget Sønderby tidligere har forsøgt forhandlinger med fjernvarmeværket, og at man derfor må fastholde et krav om direkte kundeforhold over for værket.

Bemærkninger til klagen

I brev af 7. juli 2003 henviser advokat Troels Andersen på vegne af Høje Taastrup Fjernvarmeværk til de over for Energitilsynet fremsførte anbringender i sagen, hvoraf en del kort er gengivet i Energitilsynets afgørelse.

I advokatens tidligere indlæg til Energitilsynet er primært fremført, at Høje Taastrup Fjernvarme ikke er rette adressat for et krav om direkte kundeforhold i nærværende sag, og at det ikke med det eksisterende anlæg er teknisk muligt at etablere et sådant direkte kundeforhold. Videre har det af advokaten været anført, at sigtet med § 20, stk. 6, var en ligestilling med hensyn til hæftelse for betaling af bl.a. varme, og at dette formål vil kunne opnås, dersom de enkelte medlemmer af grundejerlauget får etableret et direkte kundeforhold til leverandøren, nemlig Sønderby Varmelaug.

Videre har advokat Troels Andersen fremført, at dersom grundejerforeningens medlemmer melder sig ud af Sønderby Varmelaug, og anmoder om at få etableret et kundeforhold til Høje Taastrup Fjernvarme, vil noget sådant bero på

22. september 2004

J.nr.: 21-138

Eksp.nr.: 16751

BSO

Side 10 af 20

en forhandling om en række tekniske og økonomiske forhold. Det kan ikke gennemtvinges med hjemmel i § 20, og efter advokatens opfattelse beror grundejerforeningens argumentation for at gennemtvinge et kundeforhold direkte i forhold fjernvarmeværket på helt andre end det af bestemmelsen tilsigtede om hæftelsesproblemet, nemlig de økonomiske vilkår, herunder spørgsmålet om varmepris og betaling for det interne varmetab.

Med henvisning til advokat Eigil Worms bemærkninger om trykomsråde 2, oplyser advokat Troels Andersen i sit brev af 7. juli 2003 følgende:

”Høje Taastrup Fjernvarmes forsyningsområde er opdelt i ”trykomsråde 1” og trykomsråde 2”. I trykomsråde 1 er rørene dimensioneret til en maksimal temperatur på 110° celsius, hvorimod rørene i trykomsråde 2 er dimensioneret til en maksimal temperatur på 90°. Der er også trykforskelle, som navnet på de to områder antyder. Trykomsråde 2 består af en række parcelhuse opført før 1992. Alle andre aftagere – herunder Grundejerlauget Sønderby – er beliggende i trykomsråde 1. Det vil ikke være muligt (i modsætning til, hvad der er antydnet som en mulighed af advokat Eigil Worm) at koble ejendommene i Grundejerlauget Sønderby til trykomsråde 2, i hvert fald ikke uden omfattende anlægsarbejder, eventuelle ekspropriationer og organisatoriske ændringer.”

22. september 2004

J.nr.: 21-138

Eksp.nr.: 16751

BSO

Side 11 af 20

Advokat Troels Andersen bekræfter videre i brev af 7. juli 2003, at det er en misforståelse, hvis Energitilsynets afgørelse skal forstås således, at veksleren i varmelauget leverer to forskellig slags vand til kunderne. Advokaten kan heller ikke udelukke, at der i fjernvarmeværkets forsyningsområde i et eller andet omfang anvendes samme type målere som i grundejerlauget Sønderby.

Advokaten finder dog ikke, at disse forhold har betydning for afgørelsen. Advokaten henviser til, at han ikke i sine anbringender har henvist til disse forhold. Advokaten henviser derimod til, at det af forarbejderne til varmforsyningslovens § 20, stk. 6, fremgår, at der til den enkelte bolig skal findes et selvstændigt stik og en selvstændig varme- og naturgasmåler, der ejes af varmforsyningsselskabet. I det foreliggende tilfælde ejes hverken distributjonsledninger, stikledninger og varmemålere af Høje Taastrup Fjernvarme.

Energitilsynets bemærkninger til klagen

Energitilsynet fastholder i et brev af 24. juli 2003 afgørelsen af 31. marts 2003, herunder fortolkningen af varmforsyningslovens § 20, stk. 6. Energitilsynet kommenterer i sit brev alene en række faktiske forhold.

Energitilsynet finder det afgørende, at der i den centrale varmeveksler må ske en nedsættelse af trykket, idet ledningsnettet i grundejerlaugets område ikke

kan tåle det tryk, der er i det øvrige fjernvarmenet i det pågældende trykområde. Ledningsnettet i grundejerlaugets område kan således ikke uden ombygning tilsluttes det øvrige fjernvarmenet, således at leveringsgrænsen for fjernvarmeværket går ved varmeveksleren hos de enkelte forbrugere. Tilsynet finder det på den baggrund ikke teknisk muligt at etablere et direkte kundeforhold til beboerne i grundejerlaugets område.

Energitilsynet anfører videre, at der i sagen ikke er tale om, at fjernvarmeværket ikke ønsker at levere til grundejerlauget Sønderby, men alene om, at fjernvarmeværket stiller som betingelse for direkte kundeforhold, at ledningsnettet ændres til samme standard som i området. Tilsynet finder dette krav rimeligt og i forbrugernes interesse.

22. september 2004

J.nr.: 21-138

Eksp.nr.: 16751

BSO

Yderligere bemærkninger fra parterne

Advokat Eigil Worm anfører i brev af 22. august 2003 bl.a., at tilsynet i sin skrivelse af 24. juli 2003 vedrørende nødvendigheden af en ombygning af ledningsnettet helt overser, at ledningsnettet i grundejerlaugets område opfylder kravene i fjernvarmeværkets trykområde 2. Advokat Eigil Worm anfører videre, at det er rigtigt som anført af advokat Troels Andersen at en sammenkobling med trykområde 2 ville kræve ledningsarbejder med dertil hørende ekspropriationer, men at dette ikke ændrer på at ledningsnettet i grundejerlaugets område uden videre kan kobles til trykområde 2, når det gælder tryk og temperaturer.

Side 12 af 20

Med hensyn til advokat Troels Andersens bemærkninger om, at grundejerlaugets ejerskabet af distributionsledninger, stikledninger og varmemålere i grundejerlaugets område ikke er i overensstemmelse med varmemålsloven § 20, stk. 6's forarbejder, anfører advokat Eigil Worm, at betingelserne for at etablere direkte kundeforhold må anses for opfyldt i og med at grundejerlauget vil overlade ejendomsretten til målerne i forbindelse med etableringen af et direkte kundeforhold.

Advokat Troels Andersen har i brev af 2. september 2003 som en kommentar til advokat Eigil Worms brev af 22. august 2003 anført, at forholdet er det, at grundejerlauget ligger i trykområde 1 og ikke i trykområde 2. Der kan ikke ske en tilkobling til trykområde 2, dels på grund af den fysiske afstand og dels på grund af dimensioneringen af ledningsnettet i trykområde 2. En tilkobling ville således forudsætte anlæg af en helt ny transmissionsledning koblet til en veksler placeret på en af fjernvarmeværkets centraler.

Supplerende oplysninger

Det fremgår af sagens akter, at de 75 ejere under grundejerlauget Sønderby ved brev af 12. juli 2000 til Høje Taastrup Fjernvarme oplyste, at det på den ordinære generalforsamling i april 2000 var besluttet at anmode fjernvarme-

forsyningen om at blive tilsluttet som individuelle kunder. Som baggrund herfor var angivet et ønske om at blive ligestillet med langt den overvejende del af fjernvarmeværkets øvrige kunder med hensyn til betaling for varme og administration. Der blev i brevet henvist til varmeforsyningslovens § 20, stk. 6.

Af et referat af 4. juli 2000 fra møde mellem Leif Andersson, direktør, Høje Taastrup Fjernvarme, og repræsentanter fra grundejerlauget Sønderby fremgår bl.a. følgende:

”Leif Andersson indledte med at henvise til Grundejerlaugets Sønderbys brev af 28. maj 2000, som han havde gennemgået – og forstået. Han tilkendegav, at han fuldt ud forstod baggrunden for ønsket om, at Grundejerlaugets medlemmer bliver tilsluttet varmeverket som individuelle kunder. Han anså absolut anmodningen som praktisk gennemførlig.

[.....]

Leif Andersson fandt, at den mest hensigtsmæssige løsning vil være, at den nuværende konstruktion bevares, således at Høje Taastrup Fjernvarme overtager/køber/lejer varmeveksleren, som er placeret hos Sønderby Varmelaug på Sønderby Torv samt overtager de interne fjernvarmerør. Han forventede ikke, at det ville give anledning til problemer i forhold til varmelauget eller DAB.

Denne løsning forudsætter dog, at der gives dispensation for installation af varmeveksler i det enkelte hus, hvilket er et krav i de tekniske bestemmelser for fjernvarmelevering.

Leif Andersson ville indstille til bestyrelsen for Høje Taastrup Fjernvarme, at parcelhusejerne i Sønderby bliver tilsluttet som individuelle kunder og at den ovenfor anførte praktiske løsningsmodel anvendes.

Han tilføjede, at det fra bestyrelsens side vil kunne anføres, at der ikke er betalt fuld tilslutningsafgift og investeringsbidrag for de 75 parceller, idet O. C. Huset kun har betalt tilslutningsafgift og investeringsbidrag som ”storkunde”, hvilket vil sige, at man har betalt ca. 2,2 mio. kr. mindre, end hvis hver parcel skulle have betalt tilslutningsafgift/investeringsbidrag.

Grundejerlauget Sønderby anførte heroverfor, at Høje Taastrup Fjernvarme til gengæld ikke havde bekostet materialer og entreprenørarbejde i forbindelse med etableringen af fjernvarmerørene, og at den omtalte ”rabat” måtte gå nogenlunde lige op med det forhold.

[.....]

22. september 2004

J.nr.: 21-138

Eksp.nr.: 16751

BSO

Side 13 af 20

Leif Andersson bemærkede, at der kan blive tale om udskiftning af målerne i de enkelte huse, men at en verificering af et antal målere måske vil kunne tilfredsstille fjernvarmeværket, således at målerne beholdes, selvom der ikke er tale om den standardmåler, som anvendes af Høje Taastrup Fjernvarme. [.....]

Han nævnte i øvrigt, at der kunne blive problemer med jordledningstab og afkølingstallet, hvis det ikke svarer til den standard, som fjernvarmeværket forventer.

[.....]

Vi (Grundejerlauget Sønderby) anførte samtidig, at de tal vi havde kendskab til ikke kunne give anledning til bekymring f.s.v.a. afkølingstallene og at jordledningstab formentlig lå omkring 35 %.

Leif Andersson tilkendegav, at et jordledningstab på 35 % i et parcelhusområde som Sønderby ikke var alarmerende MEN han forudså alligevel, at de største problemer, der vil kunne opstå under bestyrelsens behandling af sagen, formentlig vil være principiel modstand mod at tage mod parcedejerne som enkeltkunder på grund af de ekstra udgifter det vil påføre Høje Taastrup Fjernvarme i form af varmetabet i det sekundære jordledningsnet. Han henviste i den forbindelse til, at bestyrelsen var bange for den præcedens, det måtte antages at få, hvis vi blev accepteret som enkeltkunder med det påfølgende varmetab. Høje Taastrup Fjernvarme er for tiden part i en sag om fordeling af varmetab vedrørende kunderne i Hedehusene-området.

[.....]"

Ved brev af 26. september 2000 meddelte Høje Taastrup Fjernvarme Grundejerforeningen Sønderby, at fjernvarmeværkets bestyrelse ikke fandt at kunne imødekomme ønsket om individuel tilslutning. Der blev henvist til, at det på grund af de tekniske forhold ikke var muligt at forsyne direkte gennem laugets ledninger pga. forskellen i dimensioneringen og til, at der ikke var varmevekslere i hver enkelt ejendom. Videre var det bestyrelsens opfattelse, at det for laugets medlemmer, som skulle afholde samtlige udgifter, ville være for bekosteligt at foretage den nødvendige omstilling, og at det samfundsmæssigt ville være forkert, at anvende ressourcer på en så omfattende omlægning, allerede så få år efter etableringen.

Afslaget er senere af Høje Taastrup Fjernvarme fastholdt ved breve af 9. november 2001, 18. april 2002 og 13. juni 2002. I brevet af 18. april 2002 nævnes ud over de tekniske forhold, at fjernvarmeværket ikke var involveret i beslutningerne om, hvorledes de pågældende bygninger skulle forsynes med varme, og at fremløbstemperaturer og tryk ville have været højere, materialevalget et andet, og der ville være installeret selvstændig varmeveksler i hver

22. september 2004

J.nr.: 21-138

Eksp.nr.: 16751

BSO

Side 14 af 20

ejendom, dersom fjernvarmeværket havde været involveret, og der skulle ske en direkte tilslutning.

Det fremgår videre af sagens akter, at Høje Taastrup Fjernvarme i forbindelse med klagen af 28. august 2002 fra advokat Eigil Worm til Energitilsynet indhentede en udtalelse fra Danske Fjernvarmeværkers Forening (DFF). DFF er i brev af 27. september 2002 af den opfattelse, at fjernvarmeværket ikke er rette adressat i forhold til kravet om etablering af direkte kundeforhold efter varmforsyningslovens § 20, stk. 6.

DFF anfører, at et direkte kundeforhold efter den gældende konstruktion i givet fald skulle oprettes mellem varmelauget som "distributionsanlæg" og de pågældende grundejere, hvis betingelserne herfor er opfyldt, idet disse to parter p.t. har en aftale om varmeleverance.

DFF anfører videre, at betingelsen for, at der kunne blive tale om oprettelse af et direkte kundeforhold mellem grundejerlauget og fjernvarmeværket - forudsat parterne ønsker det og kan blive enige herom - er, at grundejerlaugets aftale med varmelauget opsiges, idet DFF herved forudsætter, at der foreligger en aftale. Herefter må fjernvarmeværket efter DFFs opfattelse opstille vilkårene for overtagelsen af ledningsnettet, herunder såvel de økonomiske som tekniske krav hertil, således at grundejerlauget følger de betingelser, der er fastsat i værkets almindelige leveringsbestemmelser.

I brev af 29. oktober 2002 har advokat Troels Andersen uddybet, hvorfor et direkte kundeforhold ikke er teknisk muligt. Der henvises til, at enten må distributionsnettet til grundejerforeningens medlemmer bygges om, således at det svarer til fjernvarmeværkets distributionsanlæg, ligesom der må installeres varmevekslere i de enkelte boliger, eller også må der foretages nogle overdragelser og økonomiske dispositioner, som ikke er forudsat i varmforsyningslovens § 20, stk. 6. Advokaten understreger, at de tekniske tiltag, der i givet fald ville være nødvendige, indebærer omkostninger, der vil skulle dækkes af grundejerforeningens medlemmer.

Ved brev af 21. februar 2003 udsendte Energitilsynet til parterne en foreløbig sagsfremstilling. Sagsfremstillingen blev kommenteret af advokat Eigil Worm ved brev af 5. marts 2003. Det anføres i brevet bl.a., at grundejerne under grundejerlauget ønsker levering ved den måler, der sidder på hver ejendom, således at ledningstab på normal måde bæres af Høje Taastrup Fjernvarme som forsyningsselskab.

Retsgrundlaget

Fra § 20, stk. 6, i varmforsyningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 772 af 24. juli 2000 med senere ændringer, citeres:

22. september 2004

J.nr.: 21-138

Eksp.nr.: 16751

BSO

Side 15 af 20

”Stk. 6. Hvor det er teknisk gennemførligt, skal betaling efter målt forbrug for varmt vand, damp eller gas bortset fra naturgas ske i et direkte kundeforhold mellem forbruger og det kollektive forsyningsanlæg, uanset om forbrugeren er lejer, andelshaver eller ejer.”

Varmeforsyningslovens § 21, stk. 4, lyder som følger:

”§ 21. ...

stk. 4. Finder Energitilsynet, at tariffer, omkostningsfordeling eller andre betingelser er urimelige eller i strid med bestemmelserne i §§ 20, 20a eller 20b eller regler udstedt i henhold til loven, giver tilsynet, såfremt forholdet ikke gennem forhandling kan bringes til ophør, pålæg om ændring af tariffer, omkostningsfordeling eller betingelser”.

22. september 2004

J.nr.: 21-138

Eksp.nr.: 16751

BSO

Side 16 af 20

§ 20, stk. 6, blev indsat i varmforsyningsloven ved lov nr. 436 af 10. juni 1996 om lov om ændring af varmforsyningsloven (etablering af direkte kundeforhold mellem forbruger og forsyningselskab). Lovforslaget bag bestemmelsen blev fremsat i Folketinget som lovforslag L 240 af miljø- og energiministeren den 23. april 1997. Fra bemærkningerne til lovforslaget citeres:

”1. *Baggrunden for lovforslaget*

I december 1992 nedsatte boligministeren et udvalg om obligatorisk individuel måling af forbrugsposter. Udvalgets kommissorium var at komme med forslag til, hvordan det økonomiske incitament og dermed motivationen til at spare på forbrugsposter kan øges for den enkelte.

Udvalget afgav betænkning (nr. 1286) i februar 1995, bl.a. med anbefaling af

At der indføres krav om individuel varmemåling i nybyggeri med virkning fra 1. juli 1995

At der indføres krav om individuel varmemåling i eksisterende byggeri inden udgangen af 1998, hvor dette er økonomisk/teknisk muligt.

[.....]

På elforsyningsområdet har princippet gennem lang tid været almindeligt accepteret og anvendt. På varmforsyningsområdet derimod er det en udbredt praksis, at varmforsyningselskaber indgår leveringskontrakter direkte med udlejer/ejere, og dermed sikrer sig, at ikke kun forbrugeren hæfter, men også at udlejer/ejer hæfter subsidiært for den forbrugte varme.

Gas- og Varmeprisudvalget har hidtil haft den praksis, at forbrugeren hæfter for betaling af gas og varme, men er blevet underkendt af både konkurrenceankenævnet og Højesteret (UfR 1993.542).

Konkurrenceankenævnets kendelser og Højesterets dom underkender dog ikke princippet generelt, men lægger vægt på, at når leveringskontrakten er indgået mellem udlejer/ejer og forsynings-selskabet, er det ikke urimeligt, at den, der har indgået kontrakten, også skal hæfte.

Boligselskabernes Landsforening har på baggrund af ovenstående rettet henvendelse til miljø- og energiministeren samt boligministeren med ønske om, at der skabes en klar lovhjemmel for, at den enkelte lejer kan opnå et egentligt selvstændigt kundeforhold over for varmegværker.

Miljø- og energiministeren og boligministeren er enig i, at der bør ske en ligestilling af ejere og lejere/andelshavere o.l., og at der derfor på naturgas-/varmeforsyningsområdet bør tilvejebringes en klar hjemmel for kundemæssig ligestilling mellem lejere/andelshavere o.l. og boligejere. Varme- og naturgasforsynings-selskaber bør, i tilfælde hvor der er installeret et selvstændigt stik med selvstændig måler til den enkelte boligenhed, der kan måle boligenhedens varmeforbrug, og hvor de byggetekniske forudsætninger i øvrigt er til stede, kunne tilpligtes at indgå aftale om leverance af naturgas og varme med lejere/andelshavere o.l. af den pågældende boligenhed, uden at udlejer/ejeren subsidiært hæfter for betalingen.

2. sigtet med lovforslaget

Lovforslaget fastsætter regler for en ligestilling mellem lejere/andelshavere o.l. og parcelhusejere med hensyn til hæftelse for betaling af gas og varme, i de situationer hvor dette er teknisk muligt, dvs., hvor der er installeret et selvstændigt stik med selvstændig måler til boligenheden.

Typiske boligenheder, der vil være omfattet af lovændringen, vil derfor være nye tætte, lave bebyggelser.

[.....]

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Som det fremgår af de generelle bemærkninger, har det hidtil været en udbredt praksis, at forsynings-selskaber har betinget sig, at leveringsaftaler bliver indgået direkte med udlejer/ejer/boligselskab og som følge deraf, at den pågældende udlejer/ejer/boligselskab dermed hæfter subsidiært for lejere/andelshaveres o.l. forbrug. § 1 indeholder en præcisering af det hæftelsesforhold, der efter lovændringen bliver gældende når de nedenfor beskrevne leveringsforhold er valgt. Bestemmelsen indebærer, at der, hvor det er teknisk gennemførligt, etableres et direkte kundeforhold mellem lejer/andelshaver o.l. af den enkelte

22. september 2004

J.nr.: 21-138

Eksp.nr.: 16751

BSO

Side 17 af 20

boligheden og varme- eller naturgasforsyningselskabet og dermed, at ejendommens ejer i de tilfælde hvor dette fysiske leveringsforhold er etableret – ikke subsidiært hæfter for lejers eller andelshavers betaling for varme- eller naturgasforbruget.

Ved ”teknisk gennemførligt” forstås, at der til den enkelte boligenhed forefindes et selvstændigt stik samt en selvstændig varme-/naturgasmåler, der ejes af varmforsynings-/naturgasselskabet. Endvidere er det en forudsætning, at varmforsyningen til den enkelte boligenhed er konstrueret således, at det er muligt umiddelbart at afbryde den enkelte boligenheds varme-/naturgasforsyning uden at afbrydelsen berører andre varme-/naturgasforbrugere. Det forudsættes, at samtlige boligenheder i de pågældende bebyggelser omfattes af et direkte kundeforhold. [.....]”

22. september 2004

J.nr.: 21-138

Eksp.nr.: 16751

BSO

Side 18 af 20

Fra Høje Taastrup Fjernvarmes ”Almindelige bestemmelser for fjernvarmelevering” citeres:

”[.....]

1.2 Hvor det er teknisk muligt, at forsyne en forbruger via en selvstændig hovedmåler ejet af HTF, kan levering af varme efter ønske fra ejendommens ejer, ske i et direkte kundeforhold mellem HTF og den faktiske forbruger.

[.....]

2.1 Såfremt andet ikke er fastsat i den kommunale varmeplan, og såfremt tekniske og økonomiske hensyn efter HTF’s opfattelse ikke er til hinder herfor, kan der etableres fjernvarmelevering.

[.....]”

Fra fjernvarmeværkets ”Tekniske bestemmelser for fjernvarmelevering” citeres:

”[.....]

5.1 Som udgangspunkt skal alle nye installationer tilsluttes via varmeveksler, jf. de udarbejdede bilag. Installation af kaloriferer eller varmeplader kræver i hvert enkelt tilfælde HTF’s godkendelse.

[.....]”

Energiklagenævnets bemærkninger

Med hensyn til etablering af et direkte kundeforhold mellem medlemmerne af grundejerlauget og Høje Taastrup Fjernvarmeværk, bemærker Energiklagenævnet, at varmforsyningslovens § 20, stk. 6, efter forarbejderne i det væsentligste har til formål at sikre en kundemæssig ligestilling mellem ejere, lejere og andelshavere i forhold til forsyningselskabet vedrørende hæftelse for betaling for forbrug.

Energiklagenævnet bemærker dernæst, at de nuværende forhold er således, at grundejerlauget Sønderby er kunde hos varmelauget Sønderby, der modtager varme fra Høje Taastrup Fjernvarme. Varmelauget, men ikke grundejerlauget, er direkte kunde hos Høje Taastrup Fjernvarme.

Grundejerlauget vil efter det oplyste udtræde af varmelauget Sønderby og overdrage ejerskabet af stikledninger og målere til fjernvarmeværket. Imidlertid omfatter grundejerlaugets primære påstand også et krav om, at fjernvarmeværket også overtager ledningsnettet således, at leveringsgrænsen skal gå ved den måler, der sidder i den enkelte beboelse i grundejerlaugets område.

Varmeforsyningsloven § 20, stk. 6, hjemler kun et retskrav på etablering af et direkte kundeforhold mellem de enkelte grundejere i grundejerlauget og forsyningselskabet, hvis etableringen er teknisk gennemførlig. Kravet om teknisk gennemførlighed indebærer blandt andet, at der i den enkelte boligenhed skal forefindes et selvstændigt stik samt en selvstændig måler, der ejes af varmforsyningsvirksomheden.

Energiklagenævnet bemærker, at det efter det oplyste er grundejerlauget, der ejer ledningsnettet, stikledninger og målere i grundejerlaugets område.

Grundejerne ønsker en direkte tilslutning til Høje Taastrup Fjernvarme og at opnå de samme varmepriser som fjernvarmeværkets direkte kunder.

Imidlertid indeholder § 20, stk. 6, ikke hjemmel til at pålægge Høje Taastrup Fjernvarme en forpligtelse til at investere i ændring eller tilpasning af nettet uden udgift for grundejerlauget eller dets medlemmer.

Spørgsmålet i denne sag er herefter, dels om det er teknisk gennemførligt at tilslutte medlemmerne af grundejerlauget Sønderby direkte til Høje Taastrup Fjernvarme på en måde, der er rimelig efter varmforsyningslovens § 21, stk. 4, dels hvad rimelige tilslutningsbetingelser kan være.

Etablering af et direkte kundeforhold og en overtagelse som nævnt ovenfor forudsætter, som også anført af Høje Taastrup Fjernvarme og Dansk Fjernvarmeværks Forening, en forhandling mellem parterne, hvor en række økonomiske og tekniske dispositioner må overvejes, og hvor fjernvarmeværket efter omstændighederne må være berettiget eller forpligtet til at stille en række vilkår og krav.

Disse krav og vilkår må bedømmes i henhold til varmforsyningsloven, idet det også må undersøges, om det ansøgte er rimeligt i forhold til Høje Taastrup Fjernvarmes øvrige kunder.

22. september 2004

J.nr.: 21-138

Eksp.nr.: 16751

BSO

Side 19 af 20

Høje Taastrup Fjernvarmes begrundelse af 26. september 2000 for afslag på grundejerlaugets ønske om individuel tilslutning henviste til, at det grundet de tekniske forhold ikke var muligt at forsyne direkte gennem laugets ledninger pga. forskellen i dimensioneringen og til, at der ikke var installeret varmeveksler i hver ejendom.

Fjernvarmeværket har under sagen over for Energitilsynet og Energiklagenævnet givet udtryk for, at etablering af et direkte kundeforhold vil kunne ske, hvis grundejerforeningens ledningsnet bygges om, og der bliver installeret varmevekslere i de enkelte boliger.

Fjernvarmeværket stiller således efter det oplyste som betingelse for etablering af et direkte kundeforhold, at grundejerlaugets ledningsnet ændres til samme standard som de andre ledningsnet i området, hvor lauget ligger. Nævnet finder ikke dette krav urimeligt efter varmforsyningsloven og tiltræder dermed Energitilsynets anvendelse af varmforsyningslovens § 21, stk. 4, i afgørelsen af 31. marts 2003.

Energiklagenævnets afgørelse

Energitilsynets afgørelse af 31. marts 2003 stadfæstes med den anførte begrundelse.

Denne afgørelse er truffet i henhold til § 26 i varmforsyningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 772 af 24. juli 2000 med senere ændringer.

Sagen har været behandlet på nævnets møde den 21. september 2004.

Afgørelsen kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Denne afgørelse er sendt til Klagernes Advokat Eigil Worm, Høje Taastrup Fjernvarme v/ Advokat Troels Andersen og Energitilsynet.

P. N. V.

Christen Boye Jacobsen
Nævnformand

/ Birgitta Sander Olsen
Fuldmægtig

22. september 2004

J.nr.: 21-138

Eksp.nr.: 16751

BSO

Side 20 af 20